

A hármask ikrek szépen fejlődnek

Két hónappal ezelőtt a csornai kórházban hármask ikreknek adott életet Varga Mártonné 35 éves édesanyja. A kicsik, 3 kislány, 6450 gramm összsúllyal születtek. Az édesanya és az ikrek a szokásosnál jóval tovább maradtak a kórházban. Most azonban már odahaza vannak Rábaköz egyik csendes kis falujában, Jobaházán.

A családban van már két kislány, akik 6, illetve 7 évesek, és nagyon örülnek há-

rom ikerhúguknak: Szilviának, Évának és Andreának. A kicsik is szépen gyarapodnak, és a múlt napokban a család meg is ünnepelte két hónapos születésnapjukat. A Varga család az ikrek születése után sok figyelmet és támogatást kapott a községi társadalmi szervektől, a tanácstól és a termelőszövetkeztől, amelynek dolgozója az édesapa, Varga Márton. (MTI)

Gépirók versenye

A Magyar Sajtó Házában kedden adták át a szerkesztőségi és lapkiadói vállalati gépirók országos versenyének díjait és okleveleit. A sebességi kategória első díját Nagy Erzsébet (Népszabadság) nyerte. 2. Kun Irén (Népszabadság), 3. Kun Erzsébet (Népszabadság). A mechanikai gépek versenyének első helyezettje Mészáros Károlyné (Vuesportistique kiadó). A hibátlanági kategória győztese: Kiss Zsuzsa (Esti Hírlap), Kun Irén (Népszabadság), Nagy Erzsébet (Népszabadság).

Újabb árhullám a Maroson, a Körösökön

Csongrád megyében a belvizektől veszélyeztetett területeken megállás nélkül folyik az elhárítási munka. A sok csapadéktól legjobban sújtott Makó mélyen fekvő területéről a városi csatornákon át vezetik el a vizet. Kardos Imre főmérnök, az ATIVÍZIG igazgatóhelyettese tegnap arról tájékoztatótt, hogy a víztársulati erővel egyetemben holnapra, holnaputánra megszáradtják Makót a belvízi elöntéstől. Az úgynevezett Honvéd-csatornát kotrógéppel mélyítették ki, hogy a vizeknek szabadabb utat biztosítsanak.

Csongrád megyében mintegy 20 ezer hektárnyi terület került víz alá, amelyből közel 13 ezer hektár kápnővény és kalászos szennvedett átmenetileg kárt. A vizek gyors elvezetésébe beavatkoztak a veszteséget szenvedett térszerek, a tápi Tiszatáj, az apátfalvi Úttörő, a székkutasi Új Élet, a földéaki Kossuth, a maroslelei Rákóczi, a makói Úttörő, a hódmezővásárhelyi Lenin termelőszövetkezet és a Hódmezővásárhelyi Állami Gazdaság. Mintegy 250 térszertag vette fel a küzdelmet a belvízzel. Ennek eredményeként közel 13 ezer hektárnyi értékes terület nagyrésztől sikerült tegnapra elvezetni a vizet. Mintegy 5 ezer hektárnyi területet bo-

rít még víz. Az elrendelt védekezési fokozatok a belvizek elhárítására változatlanul érvényesek. Hódmezővásárhelyen, Makón, Apátfalván és Kiszomboron harmadfokú a felkészültség, Maroslelén és Szegeden másodfokú, Mindszentes elsőfokú a felkészültség.

A Tiszán és mellékfolyóin levonuló korábbi és újabb árhullám a védekezésben nem kíván nagyobb erőfeszítést az eddigiektől. A Maroson csak Deszkig tart az elsőfokú védekezési felkészültség. A Tiszán Algyőnél Mindszentig másodfokú felkészültség van érvényben, Algyőnél lefelé elsőfokúra csökkent a felkészültség. A szombat—vasárnap nagy esőzések hatására a Körösök romániai szakaszán kialakult újabb magas árhullám az előrejelzések szerint két-három nap alatt levonul a magyar szakaszon is anélkül, hogy a Tisza vízszintjét megváltoztatná. A Tisza változatlanul tartja apadó tendenciáját, a mellékfolyók ismételt árhullámai ellenére is apad a következő napokban, de csak igen lassan, naponta 5–6 centiméterrel. A Maroson kialakult újabb árhullám a folyó magyar szakaszán mindvégig megmarad a mederben, noha a vízszint magassága az előrejelzések szerint meghaladja a 350 centimétert, illetve elérheti a 4 méteres szintmagasságot.

Kitüntetések

Tegnap, kedden Szegeden, a megyei tanács székházában dr. Perjesi László, a megyei tanács elnöke kormánykitüntéseket adott át. A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa nyugállományba vonulása alkalmából Oltvai Ferencet, a Csongrád megyei levéltár igazgatóját a Munka Erdemrend eloszt fokozata, és Hévízi Lajost, a makói városi tanács vb. műszaki osztályának vezetőhelyettesét a Munka Erdemrend bronz fokozata kitüntetésben részesítette.

A Minisztertanács Csapi Lászlónak, a MÁV szentesi vontatási főnökség motorvezetőjének életmentés során tanúsított önfeláldozó magatartása elismeréséül az Elnemző Emlékérem kitüntetés adományozta.

Alkotótábor

Siklóson kedden nyitotta meg kapuit a keramikumművészek nemzetközi alkotótábor, amelynek résztvevőit hétén át a tanács vendégeként laknak és dolgoznak a Tenkesalján. A művésztelep az UNESCO védnöksége alatt működik, a kulturális világszervezet erkölcsi és anyagi támogatását élvezi. Hazánkban ez az egyetlen olyan alkotótábor, amelynek tagjai kifejezetten kerámiával foglalkoznak.

DM POSTALÁDA

Köszönet egy brigádnak

Kísérleti fizikaórákhoz készített műszerfalat a kábelgyár Ho Si Minh szocialista brigádja, a Gedő általános iskola számára. Így most már zseblámpa elemek nélkül, gördülékenyen kísérletezhetnek a diákok.

A műszerfalon kívül azonban más segítséget is nyújtottak a brigád tagjai. A műhelybe tablókat, a szertárba pedig térelválasztót készítettek. Az udvaron levő gyepest sportpályát előkészítést is elvégezték.

Az iskola igazgatója a nevelők és diákok nevében ezúton is megköszöni a 12 tagú brigád sokrétű segítségét.

Könyvhét után

Hampel Tamás (Lajta u. 8.) azt kifogásolja szerkesztőségünkbe küldött levelében, hogy a könyvhéten jó néhány keresett könyv olyan alacsony példányszámban jelent meg, hogy csak a legszerencsésebbek tudtak belőle vásárolni. Pedig, véleménye szerint, a könyvhét csak akkor sikerülhet igazán jól, ha az érdekesebb könyveket meg lehet venni. Levélírónk megemlíti néhányat a „fehér holók” közül, így Hermann István: Lukács György gondolatvilága, Fügedi Erik: Uram, királyom..., Fülel Lajos: A művészet forradalmától a nagy forradalomig, Sarkadi Imre: Drámák című műveit.

Szerkesztői üzenetek

A Dorozsmai út 10. számú házakban élő családok lakóit csak akkor bontják le a jövőben, ha azok a szociális követelményeknek nem felelnek meg. Mindez azonban fokozatosan, a lehetőségekhez mérten fog történni.

Csernák Béla (Mérey u. 10.): Kérjük várjon türelmemmel. Írásunk nyomán remélhetőleg megoldódik a problémája.

Feljáró nélkül veszélyes

Kiszélesítették a Szeged és Makó közötti országutat, a szőregi feljárók megépítéséről azonban senki nem gondoskodik. Erről írtak szerkesztőségünkbe küldött levelükben a Szabadság út lakói. Az állatorvos előtti buszmegállónál, a rossz feljárón egy héttel ezelőtt baleset történt. De vannak még furcsaságok is. Egy 80 éves néni a minap csak négykézláb tudott felkapaszkodni az országútra, egy kisgyermekkel

autóbuszra igyekvő apa pedig kis híján legurult a csúszós töltésoldalon.

Levélíróink a környék többi lakójával együtt kéri: minél hamarabb készítsék el az illetékesek a feljárót, hogy további balesetek ne forduljanak elő. Kéri még, hogy fessenek zebrát az útra az autóbusz megállónál, hogy a busszal utazók leszállás után, illetve felszállás előtt biztonságosan tudjanak az úton áthaladni.

Nem lehet kijárni a házból

Kovács Ferencné (Pozsonyi Ignác u. 11.) arról ír, hogy a házuk kapujától csak komoly nehézségek árán tudnak elindulni. A járdát bal oldalon lezárták a járványkórháznál történő építkezés miatt, jobb felé pedig a börtön igazgatósága akadályozza meg a közlekedést egy kifeszített láncsal. Így a túlóldalra kell átmenniük. Erre a célra kiköveztek ugyan egy keskeny átjárót, de mivel az utca nincs csatornázva, esőzésekor áll a víz az egész utcaszakaszon. Az itt közlekedő autók kimozdították a helyükről a lerakott követket és az át-

járóra vastagon hordják fel a sarat.

A házban többen laknak 80 éven felüliek, akik rendszeresen járnak orvoshoz és bevásárolni. Attól tartanak azonban, hogy egyszer komoly baleset éri őket.

Kérték már — az idén tavasszal — a III. kerületi hivatal vezetőjétől problémájuk megoldását, de ez ideig nem intézkedett senki, sőt még választ sem kaptak a leveleikre. Levélírónk véleménye szerint nagy segítség lenne, ha a börtönigazgatóság — a Cserzy Mihály utcához hasonlóan — csak a járda egy részét láncolná le.

Szűk áruház

Örömmel fogadták az újszegediek az ideiglenes piac létrehozását. Hodászi László (Odessa 17. ép.) ugyanakkor lakótársai nevében azt kifogásolja, hogy az itt levő ABC-áruház olyan kicsi, hogy nem képes megfelelően ellátni a városrészt lakóit. Különösen nehéz a helyzet hétvégeken, és az ünnepek előtti napokon. A pénztárgépek előtt hosszú sorokban várakoznak a vásárlók. Néhány hónap alatt több száz lakást fognak átadni a közlekedésnek, így a zsúfoltság valószínűleg tovább fokozódik majd.

Tudomása szerint az illetékesek úgy akarnak enyhíteni a gondon, hogy az áruházat néhány méterrel meghosszabbítják. Ezt levélírónk nem tartja elegendőnek, ezért kéri: amíg nem építenek új, végleges üzletet, addig állít-

sanak fel ideiglenes jelleggel barakk-áruházat.

Kifogásolja még, hogy nincs a környéken ruhanevető, villanyszerelési cikkeket és vasútut árusító bolt, így minden ilyen termékért a Belvárosba kell utazni az itt lakóknak.

Július 6-án:

Nemzetközi szövetkezeti nap

Világszerte július 6-án ünneplik az 52. nemzetközi szövetkezeti napot. Az Országos Szövetkezeti Tanács ez alkalomból felhívással fordult az 5500 hazai mezőgazdasági, ipari és fogyasztási szövetkezet 3 millió 900 ezer főnyi tagságához, hogy hagyományos szokásaiknak megfelelően ünnepeljék meg ezt a napot. Csatlakozzanak a SZOT, a Hazafias Népfront és a KISZ munkaversenyfelhívásához, s végül ajánlotta, hogy az ünnepi alkalomból emlékezzenek meg a nemzetek közötti békés együttműködésnek a moszkvai békekongresszus szellemében való továbbfejlesztéséről is.

A nemzetközi szövetkezeti nap megünneplésének hagyományos módja hazánkban, hogy ilyenkor a vezetőségi

üléseket, a tagsági tanácskozásokat és a kulturális eseményeket is felhasználják a megemlékezésre. Emellett mindig a mozgalom legjobb időszaki eredményeit felmutató megyében rendezik meg a központi ünnepségeket. Így az idén Somogyban, Kaposváron tartják szombaton a nőszövetkezők országos konferenciáját.

Ugyancsak a hét végén kerül sor a szövetkezeti néptanácsok V. országos találkozójára, Lellén, Siófokon és Balatonfüreden.

Mindez látványos bevezetése lesz a sífoki szabadtéri színpadon sorra kerülő nagygyűlésnek, amelyen Szabó István, a TOT elnöke, az OSZT alelnöke mond ünnepi megemlékezést, s felszólal Késéri Jánosné, a könnyűipari miniszter is.

Hogyan tovább?

Pályaválasztás az általános iskola után

Merre, hogyan tovább? — kérdeztem az általános iskolától búcsúzó nyolcadikosoktól. Kiderült, hogy néhány kivételtől eltekintve tovább tanulnak gimnáziumokban, szakközépiskolákban, szakmunkásképzőben. Arról, hogy milyen munkahelyen, és milyen munkakörben dolgoznának szívesen, nem volt pontos elképzelésük. A továbbtanulás irányát sem önállóan határozták meg. Beszélgetésünkkor többször elhangzott, hogy „szüleim így akarták”, a „barátnőm is abba az iskolába jelentkezett”, „az a fontos, hogy szakmám legyen, aztán majd meglátom, mihez kezdhetek”.

A tizennégy évesek még éretlenek a pályaválasztásra. Pedig választaniuk kellett, sőt azoknak, akik szakmunkások lesznek, véglegesen határozniuk. Kik befolyásolták őket, kik döntöttek helyettük, és hogyan? Elsősorban a szülők szava a mértékadó. A legtöbb családban ma már a gyerek kívánságát, szándékát — ha van — figyelembe veszik. Sok helyen azonban csupán presztízből választják a gimnáziumot, szinte ráerőszakolják a gyerekekre, annak kedve, adottságai vagy képességei ellenére. Minden édesanya, és minden apuka szeretné, ha a fia vagy a lánya „többre vinne” annál, amit neki sikerült elérnie. Mégsem lehet ez a fő szempont egy egész életre kiható döntés meghozásakor. Nem szerencsés dolog, ha a szülők saját vágyaikat nevelik a gyerekekre. Igen, nevelik. Mert a magasabb fokú képzés iránti igény vagy igénytelenség évek folyamán fejlődik ki a fiatalokban az otthon, a környezet hatására, attól függően, hogy milyen mértékben foglalkoztak velük a szüleik, hogyan kérték tőlük számon tanulmányi eredményeiket, milyen művelődési lehetőségeket biztosítottak számukra.

Az igazsághoz tartozik, hogy a fizikai dolgozók zöme nem szívesen iratja gimnáziumba a tehetséges, jó bizonyítvánnyal rendelkező fiát. „En szakmát adok a kezébe, a többi már az ő dolga” — mondják. Így van ez? Valóban csak addig felelősek a szülők gyerekeikért, amíg azok nem töltöttek be a tizennégyedik életévüket, vagy, amíg nincs szakmájuk? A főiskolák, egyetemek felé nyitva áll az út azok előtt is, akik szakközépiskolában érettségiztek. De lehetséges-e a felsőfokú iskola elvégzése önmagában, a szülők erkölcsi és anyagi támogatása nélkül?

A pályaválasztásnál jelenlété a szerepük a pedagógusoknak. Az osztályfőnökök ötödik osztálytól figyelik tanítványaik fejlődését, tisztában vannak tanulóik képességeivel, ismerik érdeklődési

körüket, gyengéiket. Egyre több szülő fordul hozzájuk tanácsért, és általában el is fogadják a tanár véleményét. A jelenlegi helyzetben a legtöbbet az osztályfőnökök teszik a helyes pályaválasztás érdekében. Az ő munkájukat koordinálják a pályaválasztási felelősök. Ez minden iskolában egy-egy pedagógus feladata. Követelményekkel fellépni velük szemben, eredményes munkát várni tőlük azonban csak akkor lehet, ha helyeztük rendezik, órák edvezményel, vagy más formában honorálják működésüket, mint például az úttörő vezetőket. A tizennégy évesek nem alkalmasak arra, hogy önállóan döntsenek jövőjükéről. Segítségre van szükségük. A szülők nagyon is szubjektív szempontokat tartanak szem előtt, mikor valamelyik foglalkozást javasolják, a pedagógiai szaktanácsadás pedig még gyerekcipőben jár.

Iskolarendszerünk megreformálására a 80-as évek előtt aligha kerül sor. Marad tehát a szülők és a pedagógusok továbbképzése, felelősségük hangsúlyozása. Nekik kell elérniük, hogy ne kínlódva végezze a gyerekek a középiskolát, hanem olyan szakmát válasszon, amelynek a megtanulása nem okoz problémát, ahol kiemelkedő eredménnyel tud érvényesülni.

Kevés az olyan ember, akinek a szakmája egyben a hobbi is. Ok nyugodtak, kiegyensúlyozottak, elégedettek, és ami a fő, nem szakbarbárok. Gyorsan, megerőltetés nélkül sajátítják el a szükséges ismereteket, s munkájuk egyben szórakozás is. Az ő számukat kellene növelni. A tizennégy évesek problémáinak megoldása ehhez mindenképpen jó módszernek tűnik.

Haulis Agnes